

РЕШЕНИЕ

№ 1256

гр. София, 26.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 29.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Камелия Стоянова

Калин Куманов

при участието на секретаря Евелина пеева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12023** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калин Куманов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение без дата, постановено по НАХД № 9773/2018 г., Софийският районен съд е потвърдил Наказателно постановление /НП/ № 532/07.12.2017 г., издадено от Директора на областна дирекция по безопасността на храните-С. град, с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], за нарушение по чл.15, ал.2 от отменения Закон за храните, е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв. на основание чл.42, ал.2 от същия закон.

Недоволно от така постановеното решение е останало санкционираното юридическо лице, което с касационна жалба, подадена в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК във вр.с чл.63, ал.1 от ЗАНН, обжалва същото. Наведеното в жалбата касационно основание е нарушение на закона - чл.348, ал.1, т.1 НПК във вр.с чл.63, ал.1 ЗАНН. Касаторът се оплаква, че в НП е налице неяснота при описание мястото на нарушението, а Съдът не е отчетел това обстоятелство. Настоява, че не е извършено нарушение, за което е наложена имуществената санкция. Отправеното до касационния съд искане е да отмени решението на СРС и да постанови друго, с което да потвърди НП. В с.з. касаторът чрез управителя М. поддържа жалбата. Подал е и писмено становище с подробни съображения.

Ответникът по касация - Областна дирекция по безопасността на храните-С. град, е подал писмено становище чрез адв.Б., в което оспорва касационната жалба, а в с.з. чрез адв.Б. моли за оставяне в сила на първоинстанционното решение. Претендира разноси.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли касационната жалба да бъде отхвърлена.

Административен съд-София град, като провери законосъобразността и обосноваването на първоинстанционното решение във връзка с направените от касатора оплаквания, намери следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а по същество е основателна поради следните съображения.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу атакуваното наказателно постановление.

Районният съд е приел за изяснена следната фактическа обстановка, при която с разглежданото постановление е ангажирана административно-наказателната отговорност на касатора: На 05.10.2017 г. служители на БАБХ-ОДБХ С. град са извършили проверка на обект, представляващ кафе-аперитив, находящ се в [населено място], [улица]. В хода на проверката е констатирано, че в обекта се извършва дейност приготвяне на кулинарни изделия, която не е вписана в Удостоверение за регистрация № 34046/01.09.2015 г. Налични са били суровини и заготовки, както и готвени ястия - супи, кюфтета със сос и др. Не се спазват разрешените дейности в цитираното удостоверение. За резултатите от проверката е съставен Констативен протокол № 0020001/05.10.2017 г.

СРС е установил, че на 05.10.2017 г. е съставен АУАН № 2000839, в който нарушението е квалифицирано по чл.15, ал.2 от Закона за храните (отм.), като е вписано, че [фирма] виновно е нарушило посочения нормативен текст.

За да потвърди обжалваното пред него наказателно постановление, районният съд приел, че не са налице съществени нарушения на процедурата по издаването му по ЗАНН. Посочил е, че АУАН и НП са издадени от компетентни за всяко от действията органи. Съдът е изтъкнал, че нарушението е безспорно доказано.

Касационната инстанция смята, че при правилно установени факти по делото районният съд е извел неправилни изводи.

Посочената за нарушена норма на чл.15, ал.2 ЗХ (отм.) предвижда, че в случаите на промяна на групите храни, които обектът ще произвежда или търгува, както и при промяна в дейността на обекта, се извършва нова регистрация по реда на чл.12. На свой ред разпоредбата на чл.12, ал.1 от закона предписва производство и търговия с храни в страната да се извършва само в обекти, регистрирани по реда на закона, които: 1. отговарят на хигиенните и/или на ветеринарно-санитарните изисквания, определени с нормативен акт; 2. имат разработена технологична документация за групите храни, които ще се произвеждат в обекта или прилагат национални стандарти или стандарти, разработени от браншови организации и одобрени от компетентен орган; 3. имат въведени: а) добри практики за производство и търговия с храни и система за анализ на опасностите и критични контролни точки или процедури в съответствие с нейните принципи, когато цялостното внедряване на системата е неприложимо; б) система за управление на безопасността на храните. Ал.2 на същия нормативен текст сочи, че регистрацията на обект за производство или за търговия с храни, с изключение на обектите за производство на бутилирани натурални

минерални, изворни и трапезни води, се извършва от областната дирекция по безопасност на храните по местонахождението на обекта.

Районният съд необосновано е приел, че е следвало да се извърши нова регистрация на обекта по реда на чл.12 ЗХ (отм.), доколкото в НП не се сочи и на какво основание за лицето е възникнало задължение да пререгистрира обекта. Не е ясно дали АНО е имал предвид наличието на промяна групите храни, които обектът ще произвежда или търгува; или пък промяна в дейността на обекта. Волята на наказващия орган не може да се извежда по пътя на логиката.

Първоинстанционният съд не е съобразил, че в АУАН, с който е сложено началото на административнонаказателното производство, не е вписано мястото на проверката, а оттам – и мястото на нарушението. Не може да се приеме, че след като в акта има препращане към констативния протокол, съставен при проверката, това санира описания по-горе порок. Това е така, защото по силата на чл.36 ЗАНН административнонаказателното производство се образува със съставянето на АУАН. Препращането към документ, макар и официален, но съставен преди образуването на административнонаказателното производство, няма правна стойност, а следва относимите обстоятелства да са описани дословно в текста на АУАН.

Следва да се има предвид, че изискването в АУАН да присъстват всички реквизити по чл.42 ЗАНН е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и правнозащитените интереси на административно-привлеченото лице. От една страна наличието на посочените реквизити подпомага лицето, чиято юридическа отговорност е ангажирана, да организира защитата си. От друга страна това прави възможен контрола за законосъобразност на акта, упражняван при обжалването му пред Съда, и допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Неспазването на тези изисквания неминуемо води до извода, че правото на защита на санкционираното юридическо лице е накърнено. Правилото на закона е категорично: както в АУАН, така и в НП трябва в пълнота да се опише фактичката обстановка. Описанието трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Още при съставянето на акта трябва да е безспорно ясно какво е обвинението, което се отправя на административно привлечения. Това е така, защото съставеният акт има и тази функция – официално обвинение в извършване на правонарушение. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта, и тази възможност трябва да му се осигури.

Съдът не е съобразил, че в Удостоверение за регистрация № 34046/01.09.2015 г. (л.18 от първоинстанционното дело) кафе-аперитивът е вписан като обект за обществено хранене със следните групи храни:

група а – "студени мезета; студени и топли предястия; аламинути" - студени мезета, студени и топли предястия, аламинути

група м - "захар, захарни и шоколадови изделия, мед" - захарни изделия, шоколадови изделия мед, пчелни продукти

група о – "безалкохолни напитки, боза, натурални минерални, изворни и трапезни води" - натурални минерални, изворни и трапезни води, безалкохолни напитки, боза

група п - "пиво, вина и високоалкохолни напитки" - вина, високоалкохолни напитки, пиво

група р - "кафе, чай, какао" - топли напитки - чай, кафе, заместители на кафето, мате и какао

група с - "други храни" - готови за консумация кулинарни изделия, майонези, салатни сосове

група у – "готвени ястия; кухненски десерти - кремове, мусове и др.; сладолед" - готови за консумация храни в замразен вид - плодове сладолед и др.

група б – "скара, грил; студени мезета; студени и топли предястия" - скара, грил, студени мезета, студени и топли предястия

група е – "готови за консумация тестени храни" - макарони, спагети, пици, лазаня и др., сандвичи, хамбургери, бургери и др., малотрайни сладкарски изделия - пасти, торти и др., трайни сладкарски изделия - гофрети, кексове и др., хлебни изделия, тестени закуски

група ж - "картофи и кореноплодии" - храни на базата на картофи чипс, пюре и др.

група н - "зеленчуци - сурови, сготвени, консервирани, замразени, изсушени, ферментирани, зеленчукови сокове" - зеленчукови сокове и др.

група к - "плодове - пресни, замразени, изсушени, консервирани, под формата на нектари и плодови сокове, конфитюри, мармалади, желета и компоти" – под формата на нектари, плодови сокове, плодове - пресни

мляко и млечни продукти

Подробно изброените групи храни сочат, че обектът е притежавал регистрация за производство и търговия с готвени ястия (посочената по-горе група у), следователно административнонаказателната отговорност на касатора е ангажирана без основание.

Не може да се приеме, че релевантните факти и обстоятелства са последователно възпроизведени в обжалваното постановление. В НП е посочено, че на посочената дата е извършена проверка на въпросния търговски обект. Същевременно обаче по никакъв начин не се установява защо актът е съставен, а впоследствие постановлението е издадено именно срещу санкционираното дружество. Липсва посочена каквато и да било връзка на санкционираното лице с проверения обект, като не се сочи как е прието за установено, че към 05.10.2017 г. [фирма] е упражнявало дейност в описания кафе-аперитив. От прочита на НП не става ясно дали [фирма] се явява собственик на обекта, държател или наемател. Твърдения за това кой стопанисва и експлоатира обекта, въобще не са изложени в постановлението. Ето защо неправилно районният съд е приел за доказано, че касационният жалбоподател е извършвал търговска дейност в обекта.

В неразривна връзка с горното следва да се посочи, че и в акта, и в НП е налице безлично описание на нарушението: в обекта "се извършва дейност", като "не се спазват" разрешените дейности. Така описани, обстоятелствата не дават достатъчна степен на конкретика около извършеното нарушение. Не е посочено конкретното изпълнително деяние на лицето, сочено за нарушител, не е посочено и неизпълнението на кое задължение се приписва конкретно на административнопривлеченото юридическо лице. Изпълнителното деяние на административното нарушение не може да бъде извлечено по пътя на логиката. Това би имало за последица неопределеност при установяване на нарушението и в сериозна степен би застрашило правото на защита на засегнатото лице. Правоприлагането и особено в частта му на налагане на административни наказания не може да почива на предположения, а само на конкретни данни и обстоятелства.

Нито в АУАН, нито в НП са посочени конкретни обстоятелства и факти, от които да се изведе извод за извършено нарушение от страна на санкционираното дружество. Обстоятелствената част на НП, в която следва да се съдържат установените при

проверката факти, елементите от състава на нарушението, как и с какви действия/бездействия е извършено нарушението, кога и къде, от кое лице, не кореспондира с другата част от същата, където се сочи, че [фирма] виновно е нарушило чл.15, ал.2 ЗХ.

На следващо място касационната инстанция намира за неправилно отразеното в НП, че санкционираното дружество виновно е нарушило чл.15, ал.2 ЗХ, тъй като нарушение е безвиновно и формално по своя характер. В постановения за разглеждане случай е констатирано неизпълнено задължение на юридическо лице спрямо държавата. За настъпване на общественоопасни последици от деянието е достатъчно осъществяването на действие или бездействие, което по силата на закона е възведено в нарушение. По силата на чл.83, ал.1 ЗАНН в предвидените в съответния закон, указ, постановление на Министерския съвет или наредба на общинския съвет случаи на юридически лица и еднолични търговци може да се налага имуществена санкция за неизпълнение на задължения към държавата или общината при осъществяване на тяхната дейност. В случая е налице предвидена в специалния закон разпоредба, съгласно която и на основание на общата клауза по чл.83, ал.1 ЗАНН възниква корпоративна отговорност, която по съществото си е обективна отговорност на юридическо лице за нарушение по ЗМДТ. Законът е предоставил на наказващия орган възможност да наложи имуществената санкция, без да се налага преюдициално да изяснява личността на конкретното физическо лице, което виновно е извършило нарушението, за да се ангажира неговата административнонаказателна отговорност. Смисълът на този вид отговорност е да се предприемат от държавата конкретни действия срещу носителя на самото задължение, а не срещу лицата, които формират и реализират волята му, за да се осигури бърза и ефективна защита на охраняваните обществени отношения.

Като не е съобразил изложените дотук пороци на НП и е достигнал до извод за законосъобразност на постановлението, първоинстанционният съд е постановил неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен и заедно с него да бъде отменено порочното НП № 532/07.12.2017 г. на Директора на ОДБХ-С. град.

Така мотивиран и на осн. чл.222, ал.1 от Административнопроцесуалния кодекс, Съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение без дата, постановено от Софийския районен съд по НАХД № 9773/2018 г., и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 532/07.12.2017 г., издадено от Директора на областна дирекция по безопасността на храните-С. град, с което на [фирма], ЕИК по Булстат:[ЕИК], е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.

